

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ ТА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ
«ДОСЯГНЕННЯ СУЧАСНОЇ МЕДИЧНОЇ ТА
ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ НАУКИ – 2022»**

4 лютого 2022 року

ЗАПОРІЖЖЯ – 2022

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

ГОЛОВА ОРГКОМІТЕТУ:

ректор ЗДМУ, Заслужений діяч науки і техніки України, проф. Колесник Ю.М.

ЗАСТУПНИКИ ГОЛОВИ:

проректор з наукової роботи, Заслужений діяч науки і техніки України, проф. Туманський В.О.;

голова Координаційної ради з наукової роботи студентів, проф. Беленічев І.Ф.;

голова наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених, проф. Павлов С.В.;

секретар Координаційної ради з наукової роботи студентів, ст. викл. Абросімов Ю.Ю.;

голова студентської ради ЗДМУ Федоров А.І.

ЧЛЕНИ ОРГКОМІТЕТУ:

заступник голови студентської ради Будагов Р.І.; голова навчально-наукового сектору студентської ради Єложенко І.Л.

ЗМІНИ ПІГМЕНТНОГО ЕПІТЕЛІЮ СІТКІВКИ ПРИ ЛІКУВАННІ ВОЛОГОЇ ФОРМИ ВМД

Тіткова О.Ю.

Науковий керівник: проф. Завгородня Н.Г.

Кафедра офтальмології

Запорізький державний медичний університет

Вступ. Порушення зору є основною проблемою для здоров'я людей похилого віку та має значний вплив на функціональний стан і якість життя. Вікова макулярна дегенерація (ВМД) є провідною причиною сліпоти та важких порушень зору у дорослих. Зростаюча кількість людей похилого віку в популяції підкреслює важливість цієї проблеми.

Мета дослідження. Порівняти зміни пігментного епітелію у пацієнтів, які приймали регулярне лікування, та пацієнтів, які недотримувались стандартів лікування.

Матеріали та методи. Розглянуто клінічні випадки 107 пацієнтів із вологою формою ВМД. Пацієнти були розподілені на 2 групи: перша – 73 пацієнтів (98 очей), що отримували регулярне лікування, та друга - 34 пацієнта (44 ока), що не дотримувалися режиму лікування. Середній вік пацієнтів обох груп становив 69,8 роки. Термін спостереження - 2 роки. Лікування проводилось шляхом інтравітреального введення анти-VEGF препаратів за стандартною схемою. Контроль ефективності лікування проводився шляхом стандартного офтальмологічного обстеження: візометрія, тонометрія, периметрія, біомікроскопія, офтальмоскопія, а також оптична когерентна томографія сітківки. Усі дослідження були виконані на базі клініки сучасної офтальмології «Візус», яка є клінічною базою кафедри офтальмології ЗДМУ.

Результати. У першій групі у пацієнтів до початку лікування середня кількість деформацій малого розміру ПЕ становила $22,2 \pm 1,8$, середнього – $11,3 \pm 1,89$, великого – $5,7 \pm 0,92$. Через 1 рік лікування середня кількість деформацій стала значно меншою: малих деформацій – $20,2 \pm 1,5$, середніх – $9,23 \pm 1,7$, великих – $5,06 \pm 0,94$ ($p > 0,05$). Через 2 роки були отримані наступні результати: середня кількість деформацій малого розміру ПЕ становила $14,1 \pm 1,5$, середнього – $3,6 \pm 1,38$, великого – $1,85 \pm 0,67$ ($p < 0,05$). У другій групі при первинному обстеженні середня кількість деформацій малого розміру ПЕ становила $19,6 \pm 0,43$, середнього – $3,05 \pm 0,38$, великого – $2,1 \pm 0,37$. Через 1 рік обстеження: середня кількість деформацій малого розміру ПЕ становила $20,9 \pm 0,44$, середнього – $3,5 \pm 0,36$, великого – $2,5 \pm 0,38$ ($p > 0,05$). Через 2 роки середня кількість деформацій малого розміру ПЕ – $27,1 \pm 0,45$, середнього – $6,2 \pm 0,37$, великого – $4,9 \pm 0,42$ ($p < 0,05$).

Висновки. Протягом двох років спостереження у пацієнтів першої групи середня кількість деформацій малого розміру ПЕ зменшилась у 1,43 рази, середніх - зменшилась у 3,1 рази, великих - зменшилась у 3,08 рази. На відміну від пацієнтів другої групи, в них показники збільшились: середня кількість деформацій ПЕ малого розміру - у 1,38 рази, середнього - у 2,03 рази, великого – у 2,33 рази.